

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem& perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Explanatio puncti 2di.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54750)

adducunt testimonia perillustris suæ stirpis, instructionem pro conversione ad veram fidem postulant, & plus non intendunt, quàm ut à bono ac simplice Sacerdote nummos extorqueant, commendatitias accipiant, & sic unum æquè ac alterum decipiant. Abusivè simplex est, qui à talibus sibi finit imponi, sicut &, cujus improvido, omnia, quæ in buccam veniunt, effutire, & cuncta, quæ ab eo petuntur, in se suscipere solito genio abutuntur astuti sæculares ad hæc illa, quæ domi fiunt, expiscanda, ad hæc illa apud hunc, illum exequenda. Ejusmodi incantationibus, etiam si liberalis accedat refocillatio, oportet instar aspidis surdæ obturare aures: *Estote prudentes, sicut serpentes.*

Explicatio puncti 2di.

Instituti nostri est, sine cujusquam NB. offensione, quantum fieri potest, omnium in Domino inservire commodis, ait S. P. N. p. 6. Const. c. 3. clausula addita: *Sine cujusquam offensione.* Satis innuit, quòd ea talia esse debeant, quæ bonum spirituale proximi mediatè saltem attingunt, nullique invidiæ, justæ abalienationi, aut crisi hominum prudentum subjacent. Prospicere commodis etiam temporalibus afflictarum familiarum, juvare capaces & bonos homines, ut conformiter statui suo possint vivere, prospicere viduis & pupillis, ut panem habeant, aut ad id perveniant, quod de jure illis debetur, laudabile est, virilèque factum. Sed omnia fieri de
ben

bent *sinè justa NB. cujusquam offensione.* Quòd si jam, ut tibi aut consanguineis tuis peculium compares, aut quia ab his, illis liberaliter habearis, sis familiarum certarum mancipium aut faciendarius, lites dirigis, ad lucrosa honorifica officia hos, illos promoves, artibus tuis & commendationibus, per quas alii viri boni, & sæpè capaciores excluduntur, & posteris suis immortale odium aut abalienationem erga Societatem inspirant; dignus non es togâ, quam gestas, nec consortio tot generosorum hominum: qui, sicut omnia reliquerunt in sæculo, ita sæcularium artificia nolunt reassumere in Religione; sed memores sublimis vocationis suæ, non quærunt placere hominibus etiam primariis, multò minùs in turpi mancipatu iis inservire: sed quærunt, quæ sunt JESU CHRISTI. Quòd mundus opinionibus regatur, & sæpissimè erret, hoc ad vivum experiuntur, & mirantur Superiores, aliique prudentes viri religiosi, quando hunc vel illum confratrem, cujus talenta, doctrinam, imbecillitatem, genium, defectus optimè nôrunt; vident præ aliis æstimari & extolli. Mirari desinunt, quando deregitur, hoc fieri aut factum esse, propter meum & tuum frigidum illud verbum, imò & ipsi sæculares quando votis eorum factum est satis, & demum recogitant corde, hæc, illa degenerare à præcellis cogitationibus filiorum DEI; ejusmodi faciendarios fastidiunt, & despiciunt, quibus usi sunt, non secùs, ac homo indigens igne, quem, si aliter habere non potest, etiam quærit

rit sub foetente & sordido cinere, quem igne accepto pedibus proculcat.

Explanatio pancti 3ⁱⁱ.

Quia virtutis exercitium, utpote naturali propensione, & corruptæ naturæ contrarium, per se difficile est. Certè id per luridum ac teretricum vultum, iudicii proprii pertinaciam, agrestiores mores, aut insipidam quandam Cantonianam gravitatem, & quidquid affectatum est, non persuadetur, si, sive ratione indolis, sive educationis quoad hæc tibi inest vitium, meretur virtus aut opus bonum, quod alteri vis persuadere; meretur proximi, apud quem vis fructificare, salus, ut tibi per praxin examinis particularis, de quo egi animadversione tertiâ, per humilem defectuum tuorum, qui à Superiore vel bono amico indicantur, agnitionem & emendationem vim inferas, & neutiquam in sensu abundes tuo. Hos defectus si corrigerent, vel iis carerent omnes ii, qui humili loco nati in Ecclesia Dei præfulgent Dignitatibus ac Prælaturis, plus quoque boni apud suos, apud externos proque communi bono efficerent. Illud enim Prov. 26. nimis quàm verum est: *Vidisti hominem sapientem sibi videri, magis illo spem habebit insipiens.* Sicut autem nemo major est stultus, quàm qui est, & se talem esse non agnoscit; ita nemo magis agrestis, insipide sapiens, teretricus, invisus, abundans in sensu suo est, quàm qui ejusmodi nævos longiùs à se abesse putat.

rat,